

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **D. B.**, pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 29. septembra 2011 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený **D. B.**, zastúpený obhajcom JUDr. J. R. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. februára 2011, sp. zn. 5 To 340/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **D. B.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 22. septembra 2010 sp. zn. 6T 55/2009 bol obvinený **D. B.** uznaný za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. (v bode 1/ rozsudku) a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (v bode 2/ rozsudku) s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ dňa 1. februára 2009 o 03.10 hod. v obci **D.**, okres **B. B.**, na terase reštauračného zariadenia „**B.**“ pod vplyvom alkoholu a počas obojstranného fyzického napádania sa s poškodeným **P. B.**, nar. **X.**, za účasti **M. K.**, dvakrát **P. B.** bodol zatváracím (vreckovým nožom) o celkovej dĺžke v otvorenom stave cca 21 cm, čepele noža 93 mm a maximálnej dĺžke čepele 29 mm od boku noža, a to do prednej plochy hornej tretiny oblasti ľavého stehna a do ľavej prednej plochy hrudníka, ktoré zranenie viedlo k bezprostrednej smrti poškodeného v krátkom časovom intervale po jeho vzniku ako následok tamonády srdca v dôsledku bodného poranenia ľavej prednej strany hrudníka s priebodom prednej hrudnej steny ľavých pľúc, osrdcovníka a pravej

komory srdca s následným krvácaním do osrdcovníkového vaku, pričom k smrti poškodeného by nebolo možné zabrániť ani poskytnutím laickej prvej pomoci ani následnej odbornej predlekárskej a lekárskej pomoci, pretože bodné poranenie srdca bolo svojim charakterom nezlučiteľného so životom,

2/ po ktorom incidente asi o 03.30 hod. z miesta činu ušiel, prenasledovaný J. M. a M. K. na chatu svojej matky v obci D. v časti zv. M., odkiaľ si vzal legálne držanú pištoľ zn. W., model P., kal. X., v. č. G. so zásobníkom zbrani s kapacitou 10 ks malorážkových nábojov, ktorú vracajúc sa oproti J. M. a M. K. použil proti nim na otvorenom priestranstve pri lyžiarskej škole P. takým spôsobom, že pri odstavenom osobnom motorovom vozidle zn. M., ev. č. B., pod vplyvom alkoholu, najmenej 4-krát vystrelil ostrými nábojmi smerom na nich za použitia verbálnych vyhrážok, že ich postrieľa, pozabíja, následne bol spacificovaný a odzbrojený J. M. a M. K., pričom svojim konaním spôsobil J. M. poškodením dioptrických okuliarov v hodnote 56 € a na osobnom motorovom vozidle zn. M., ev.č. B., pokrivením prednej kapoty vozidla a preliačinu na strešnom okne škodu v hodnote 189 €, v celkovej výške 245 €.

Za to bol obvinený D. B. odsúdený podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia veci – zatvárací (vreckový) nôž s označením od výrobcu nachádzajúcim sa na bočnej ploche čepele noža „S.“ a ručnú krátku samonabíjaciu palnú zbraň – pištoľ nemeckej výroby W. model P. kalibru X. v. č. G. so zásobníkom v zbrani.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného uhradiť poškodenej D. M. škodu vo výške 1 978,37 eur, poškodenému J. M. škodu vo výške 245 eur a poškodenej S., O., B., škodu vo výške 40,5 eur.

Podľa § 288 Tr. por. bola poškodená D. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obvinený D. B. i prokurátor a v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie aj poškodená D. M.

Obvinený D. B. odôvodnil včas podané odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním zo 16. novembra 2010 (č. l. 997-1012), pričom navrhol, aby bol v oboch bodoch podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodený, nakoľko konal v nutnej obrane. V prípade, že krajský súd sa nestotožní s jeho odvolaním, navrhol prekvalifikovať skutky uvedené v obžalobe na jediný trestný čin zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr. zák.

Odvolanie prokurátora (č. l. 1009-1012) smerovalo do viny i trestu v neprospech obvineného, pričom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol rozsudkom.

Poškodená D. M. v dôvodoch svojho odvolania (č. l. 1014-1045) podaného prostredníctvom splnomocnenca navrhla zrušiť napadnutý výrok, ktorým bola odkázaná na občianskoprávne konanie a požadovala zaviazat' obvineného aj k úhrade nemajetkovej ujmy za život jej syna vo výške 33 197 eur.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade včas podaných odvolaní rozhodol na verejnom zasadnutí konanom 15. februára 2011 pod sp. zn. 5 To 340/2010 rozsudkom, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol. Pri čiastočnej úprave skutkovej vety v oboch bodoch rozsudku uznal obvineného za vinného v bode 1/ zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, s poukazom na § 36 písm. i/, j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil obvinenému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 4 (štyri) mesiace, pričom na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil aj trest prepadnutia veci – zatvárací (vreckový) nôž s označením od výrobcu nachádzajúcim sa na bočnej ploche čepele noža „S.“

a ručnú krátku samonabíjaciu palnú zbraň – pištoľ nemeckej výroby W., model P.X., výr. č. G., so zásobníkom v zbrani.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného nahradiť poškodeným D. M. škodu vo výške 1.978,37 €, J. M. škodu vo výške 245 eur a S., O., B. vo výške 40,50 eur.

Podľa § 288 Tr. por. bola poškodená D. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Odvolanie krajského prokurátora a poškodenej krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 15. februára 2011, kedy vo veci rozhodol krajský súd a týmto dňom krajský súd nariadil aj výkon uloženého trestu, ktorý obvinený vykonáva v Ústave na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou.

Odpis rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici bol obvinenému doručený 25. februára 2011, jeho obhajca prevzal odpis rozsudku 2. marca 2011 a rozsudok súdu druhého stupňa bol doručený aj ostatným stranám trestného konania.

Okresný súd Banská Bystrica dňa 19. augusta 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného D. B., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. J. R., ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 30. júna 2011 a smeruje proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu, pričom obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch tohto mimoriadneho opravného prostriedku namietal spôsob, akým sa súd druhého stupňa vysporiadal s právnym posúdením zisteného skutku. Podľa neho je rozhodnutie prvostupňového súdu, ako aj rozhodnutie druhostupňového súdu založené na nesprávnom posúdení zistených skutkov a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Sám nezačal žiadny incident a poškodeného B. bodol pri obrannom mávaní nožom okolo seba. Do pohybu noža nevkladal žiadnu silu s úmyslom niekomu ublížiť na zdraví. Konal v nutnej obrane, preto jeho konanie nemohlo byť kvalifikované ako trestný čin. Rovnako jeho konanie v bode 2/ nenapĺňa skutkovú podstatu prečinu. V tejto súvislosti

poukazoval na jednotlivé dôkazy a vytýkal obom súdom, že nevzali do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech a úplne ich odignorovali. Všetky okolnosti prípadu podľa neho vyhodnotili jednostranne v jeho neprospech. Navrhol preto, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech v ustanoveniach § 147 ods. 1 a § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zrušil napadnuté rozhodnutia súdov I. a II. stupňa. Zároveň navrhol vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť. K dovolaniu obvineného sa v súdom určenej lehote vyjadrili krajský prokurátor i poškodený J. M., ostatné strany túto možnosť nevyužili.

Krajský prokurátor vo svojom vyjadrení z 10. augusta 2011 navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože dovolanie svojím obsahom nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por.

Poškodený J. M. vo svojom vyjadrení z 18. júla 2011 zaujal svoje stanovisko k jednotlivým skutkom, pričom uviedol, že o žiadne obranné mávanie nožom zo strany obvineného nešlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom zvoleného obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

Najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. a úlohou dovolacieho

súdu je potom posúdiť, či námietky uvedené v dovolaní obsahovo skutočne naplňajú niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v dovolaní.

Obvinený D. B. ako bolo vyššie konštatované uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Podľa jeho názoru nebolo možné kvalifikovať skutok v bode 1/ ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., pretože konal v nutnej obrane a skutok v bode 2/ nenaplnia znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Dovolací dôvod vymedzený vo vyššie citovanom ustanovení je daný vtedy, ak rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom ustanovení. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým stavom, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Zo samotného znenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Poukazom na uvedený dovolací dôvod sa preto nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení. Dovolací súd nie všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a skutkové zistenia urobené súdmi nemôže meniť ani dopĺňať. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či právna kvalifikácia skutku zodpovedá tomu, ako bol skutok popísaný v skutkovej vete, resp. či skutok je trestným činom.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Obvinený totiž de facto vytýka súdom v prvom rade nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov a chybné skutkové zistenia. Fakticky sa takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení oboch súdov inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Z uvedeného je zrejmé, že argumenty uvedené v dovolaní obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

V závere svojho dovolania obvinený vyjadril námietky aj voči uloženému trestu odňatia slobody, ktorý sa mu vzhľadom na jeho osobu a doterajší bezúhonný život javil neprimerane prísny. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že námietky voči uloženému trestu možno uplatňovať iba pod dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Aj v prípade, že by obvinený uvedený dôvod vo svojom dovolaní uplatnil, nemohol by najvyšší súd jeho námietky akceptovať. Uvedený dovolací dôvod sa totiž vzťahuje iba na prípady, kedy bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa alebo mu bol uložený trest vo výmere mimo trestnej sadzby uvedenej v trestnom zákone, čo sa v prípade obvineného nestalo.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného D. B. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková